

Amendement

Subsidiering: Samen taken stellen en afspraken maken

Raad	18-03-2015
5 Sport en cultuur	
Portefeuillehouder	E. Hercules

Bestispunt 3 luidt van het concept-raadsvoorstel 'Op weg naar een betere uitvoering van BCF':

"Voor BCF-instellingen in 2015 een toetsingskader te ontwikkelen dat aansluit op de aanbevelingen in het onderzoeksrapport."

Dat onderzoeksrapport adviseert de Balanced Score Card-filosofie (BSC) toe te passen. Wij delen de zorgen van de Rekenkamercommissie over het gebrek aan sturing op subsidiering, maar **niet** de voorgestelde oplossing.

Bijlagen

1	Rekenkamerrapport Maastricht 'Lessen voor de aansturing van gesubsidieerde instellingen'
---	--

Besluit

Bestispunt 3 als volgt te wijzigen:

3. Voor BCF-instellingen in 2015 in te zetten op een *taakstellende begroting*, over een periode van 4 jaar, waarover jaarlijks verantwoording wordt afgelegd en waarbij gemeenten en instellingen zelf ruimte krijgen *aanvullend* aan te geven wat zij nodig hebben en kunnen en/of willen leveren.

Toelichting

Wij hebben ons verdiept in dit onderwerp en o.a. kennis genomen van een rapport van de Rekenkamer van Maastricht van november 2013 met als titel: '*Subsidiëring van welzijnsinstelling Trajekt. Lessen voor de aansturing van gesubsidieerde instellingen*'. Wij noemen hier een aantal conclusies van dat rapport:

- Opdrachten aan gesubsidieerde instellingen vormen onvoldoende basis voor een goede verantwoording; er is nauwelijks zicht op effecten van verstrekte subsidies.
- Voor het complexe domein Welzijn en zorg betwijfelt de Rekenkamer Maastricht of goede resultaatsturing wel mogelijk is; soms is geen eenduidige relatie te leggen tussen activiteiten en resultaten van een gesubsidieerde instelling en de gewenste maatschappelijke effecten (doelen). In dit verband verwijzen wij naar de laatste alinea op pagina 5 (met het vervolg op pagina 6) van het bijgevoegde rapport van de Rekenkamer Maastricht. Om duidelijk uit te laten komen, waar de Rekenkamer Maastricht zich bij deze stelling op heeft gebaseerd, verwijzen wij naar de voetnoten op pagina 7 van dat zelfde rapport.
- Een gemeente moet voldoende sturing en houvast geven aan een gesubsidieerde instelling, maar: niemand anders dan de instelling *zelf* zit voldoende dicht op haar werkzaamheden en activiteiten om bijvoorbeeld knelpunten te zien of aan te geven welke prestatie-indicatoren leverbaar zijn.

De Rekenkamercommissie van Texel adviseert het systeem van de BSC in te voeren. Dat systeem richt zich op *doelen* en niet op activiteiten. Dat staat dus haaks op de conclusie die Maastricht heeft getrokken: dat het SMART formuleren van activiteiten vaak een probleem vormt, terwijl het verband tussen activiteiten en de beoogde doelen leggen eveneens moeilijk en soms zelfs onmogelijk is.

In dit verband verwijzen wij naar de aan het rapport van de Rekenkamercommissie Texel toegevoegde "Evaluatie proefperiode BCF". In de tweede alinea op bladzijde 25 van het rapport wordt hier aangegeven, dat de gemeente zich concentreert op de vervulling van haar beleid en niet meedenkt over de interne bedrijfsvoering van de gesubsidieerde instelling.

Ons inziens betekent dit, dat een Balanced Scorecard uitsluitend door het bestuur van de betreffende gesubsidieerde instelling opgezet zal kunnen worden. Een Balanced Scorecard bevat namelijk vooral aspecten, die voortvloeien uit de interne bedrijfsvoering

Wij hebben, aanvullend op de zaken die de Rekenkamercommissie van Texel signaleert, gemerkt (en de discussie over het opruimen van kadavers aan het strand illustreert dat) dat één van de problemen is, dat wij subsidie verstrekken, *zonder* dat we inzicht hebben in de kosten (en dus opbrengsten) per toegewezen taak. Het is dus belangrijk om daar (meer) inzicht in te krijgen.

Dit alles overziend maakt dat wij willen dat wordt ingezet op adequate rapportagevormen (een mix van indicatoren en alternatieve vormen van rapportage), uitgaande van een *taakstellende begroting*, opgebouwd dus uit operationele taken inclusief overheadkosten, waar zowel de instelling zelf, het college als de raad tevreden over kunnen zijn. Dat vraagt een open gesprek tussen gemeente en instelling, op basis van vertrouwen, waarin beiden ruimte krijgen de visie te geven op wat nodig is vanuit het eigen perspectief en waarin tevens afspraken worden gemaakt over de wijze waarop jaarlijks geëvalueerd zal worden. Dat vraagt aanpassing van beslispunt 3.